

Vaera, Haftarah, January 21, 2023

Ezekiel 28:25-29:21

(25) Thus said the Lord GOD:

When I have gathered the House of Israel from the peoples among which they have been dispersed, and have shown Myself holy through them in the sight of the nations, they shall settle on their own soil, which I gave to My servant Jacob, (26) and they shall dwell on it in security. They shall build houses and plant vineyards, and shall dwell on it in security, when I have meted out punishment to all those about them who despise them. And they shall know that I the LORD am their God. (1) In the tenth year, on the twelfth day of the tenth month, the word of the LORD came to me: (2) O mortal, turn your face against Pharaoh king of Egypt, and prophesy against him and against all Egypt. (3) Speak these

יחזקאל כ"ח:כ"ה-כ"ט:כ"א

(כה) כה־אמר אדני יהוה בקבוצי |
את־בית ישראל מן־העמים אשר
נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים
וישובו על־אדמתם אשר נתתי
לעבדי ליעקב: (כו) וישבו עליה
לבוטח ובגו בתים ונטעו כרמים
וישובו לבוטח בעשותי שפטים בכל
השאים אתם מסביבותם וידעו
כי אני יהוה אלהיהם: {פ} {א}
בשנה העשירית בעשירי בשנים
עשר לחודש ה'יה דבר־יהוה אלי
לאמר: (ב) בן־אדם שים פניך
על־פרעה מלך מצרים והנבא עליו
ועל־מצרים כלה: (ג) דבר ואמרת
כה־אמר | אדני יהוה הנני עליך
פרעה מלך־מצרים התנים הגדול
הרבץ בתוף יאריו אשר אמר לי

words: Thus said the Lord GOD: I am going to deal with you, O Pharaoh king of Egypt, Mighty monster, sprawling in your channels, Who said, My Nile is my own; I made it for myself. (4) I will put hooks in your jaws, And make the fish of your channels Cling to your scales; I will haul you up from your channels, With all the fish of your channels Clinging to your scales. (5) And I will fling you into the desert, With all the fish of your channels. You shall be left lying in the open, Ungathered and unburied: I have given you as food To the beasts of the earth And the birds of the sky. (6) Then all the inhabitants of Egypt shall know That I am the LORD. Because you were a staff of reed To the House of Israel: (7) When they grasped you with the hand, you would splinter, And wound all their shoulders, And when they leaned on you, you would break, And make all their

יֹאֲרִי וְאֲנִי עָשִׂיתִנִּי: (ד) וְנָתַתִּי
 (חַחִיִּים) [חַחִיִּים] בְּלַחְיֶיךָ וְהִדְבַקְתִּי
 דַּגְתֵי־יֹאֲרֶיךָ בְּקִשְׁקֹשְׁתֶיךָ וְהֵעֲלִיתִיךָ
 מִתּוֹךְ יֹאֲרֶיךָ וְאֵת כָּל־דַּגְתֵי יֹאֲרֶיךָ
 בְּקִשְׁקֹשְׁתֶיךָ תִּדְבֹק: (ה) וְנִטְשִׁתִּיךָ
 הַמִּדְבָּרָה אוֹתְךָ וְאֵת כָּל־דַּגְתֵי
 יֹאֲרֶיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא
 תֶאֱסַף וְלֹא תִקְבֹּץ לְחַיֵּת הָאָרֶץ
 וְלַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם נִתְתִיךָ לְאֹכְלָהּ: (ו)
 וַיִּדְעוּ כָּל־יִשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי
 יְהוָה יַעַן הָיִיתֶם מְשַׁעֲנֵת קִנְיָה
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל: (ז) בְּתַפְשֶׁם בְּךָ
 (בַּכַּפֶּד) [בַּכַּף] תִּרְוִץ וּבִקְעַת לָהֶם
 כָּל־כַּתְּף וּבִהֲשַׁעְנֶם עָלֶיךָ תִּשְׁבֵּר
 וְהֵעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מַתְנִיִּים: {ס} (ח)
 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּגִי
 מִבֵּיא עָלֶיךָ חֶרֶב וְהִכֹּרְתִי מִמֶּךָ
 אָדָם וּבְהֵמָה: (ט) וְהִיתָה
 אַרְיֵי־מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחֶרֶבָה וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֲנִי יְהוָה יַעַן אָמַר יְאֹר לִי וְאֲנִי
 עָשִׂיתִי: (י) לָכֵן הַנְּגִי אֶלֶיךָ

loins unsteady. (8) Assuredly, thus said the Lord GOD: Lo, I will bring a sword against you, and will cut off man and beast from you, (9) so that the land of Egypt shall fall into desolation and ruin. And they shall know that I am the LORD—because he boasted, “The Nile is mine, and I made it.” (10) Assuredly, I am going to deal with you and your channels, and I will reduce the land of Egypt to utter ruin and desolation, from Migdol to Syene, all the way to the border of Nubia. (11) No foot of man shall traverse it, and no foot of beast shall traverse it; and it shall remain uninhabited for forty years. (12) For forty years I will make the land of Egypt the most desolate of desolate lands, and its cities shall be the most desolate of ruined cities. And I will scatter the Egyptians among the nations and disperse them throughout the countries. (13) Further, thus said the Lord GOD: After a period of forty

וְאֶל־יִאֲרִיךְ וְנִתַּתִּי אֶת־אֲרֶץ מִצְרַיִם
לְחַרְבוֹת חָרָב שְׂמָמָה מִמִּגְדֹּל
סוּנָה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ: (יא) לֹא
תַעֲבֹר־כַּף רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה
לֹא תַעֲבֹר־כַּף וְלֹא תֵשֵׁב אַרְבָּעִים
שָׁנָה: (יב) וְנִתַּתִּי אֶת־אֲרֶץ מִצְרַיִם
שְׂמָמָה בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נְשֻׁמוֹת
וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרִים מִחַרְבוֹת תִּהְיֶינָן
שְׂמָמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה וְהִפְצַתִּי
אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזָרִיתִם
בְּאֲרָצוֹת: {ס} (יג) כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה מֶלֶךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה
אֶקַּבֵּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים
אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה: (יד) וְשַׁבְּתִי
אֶת־שְׁבוֹת מִצְרַיִם וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם
אֶרֶץ פְּתוּרָה עַל־אֲרֶץ מְכוֹרְתָם
וְהָיוּ שָׁם מִמְּלָכָה שְׁפֹלָה: (טו)
מִן־הַמְּמַלְכוֹת תִּהְיֶיהָ שְׁפֹלָה
וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם
וְהִמְעַטְתִּים לְבִלְתִּי רָדוֹת בְּגוֹיִם:
(טז) וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל

years I will gather the Egyptians from the peoples among whom they were dispersed. (14) I will restore the fortunes of the Egyptians and bring them back to the land of their origin, the land of Pathros, and there they shall be a lowly kingdom. (15) It shall be the lowliest of all the kingdoms, and shall not lord it over the nations again. I will reduce the Egyptians, so that they shall have no dominion over the nations. (16) Never again shall they be the trust of the House of Israel, recalling its guilt in having turned to them. And they shall know that I am the Lord GOD. (17) In the twenty-seventh year, on the first day of the first month, the word of the LORD came to me: (18) O mortal, King Nebuchadrezzar of Babylon has made his army expend vast labor on Tyre; every head is rubbed bald and every shoulder scraped. But he and his army have had no return for the labor he expended on Tyre. (19)

לְמִבְטָח מְזִכִּיר עֹון בְּפְנוֹתָם
אֲחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנֵי יְהוָה:
{פ} (יז) וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים וּשְׁבַע שָׁנָה
בְּרֵאשִׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (יח) בְּיָוֶז־אֲדָם
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הָעֶבֶד
אֶת־חֵילוֹ עֲבָדָה גְדוֹלָה אֶל־צָר
כָּל־רֹאשׁ מִקְרָח וְכָל־כֶּתֶף מְרוּטָה
וְשָׂכַר לֹא־הָיָה לוֹ וְלִחֵילוֹ מִצָּר
עַל־הָעֲבָדָה אֲשֶׁר־עָבַד עָלֶיהָ: {ס}
(יט) לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הַנְּנִי
נָתַן לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִשְׂא הַמֶּלֶךְ
וְשָׁלַל שְׁלָלָה וּבָזַז בָּזָה וְהִיתָה
שָׂכַר לִחֵילוֹ: (כ) פָּעֲלָתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד
בָּהּ נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נֹאֵם אֲדֹנֵי יְהוָה: (כא)
בַּיּוֹם הַהוּא אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְבַיִת
יִשְׂרָאֵל וְלִךְ אֲתָן פְּתִחוֹן־פֶּה בְּתוֹכָם
וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: {פ}

Assuredly, thus said the Lord GOD:
I will give the land of Egypt to
Nebuchadrezzar, king of Babylon.
He shall carry off her wealth and
take her spoil and seize her booty;
and she shall be the recompense of
his army. (20) As the wage for which
he labored, for what they did for
Me, I give him the land of Egypt—
declares the Lord GOD. (21) On
that day I will endow the House of
Israel with strength, and you shall
be vindicated among them. And
they shall know that I am the
LORD.